

РЕШЕНИЕ

№ 3060

гр. София, 07.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 07.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **1061** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ .

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя Д. Й. Н., срещу решение № 9194/10 г. от 19.05.2011 г. на Комисията за защита на личните данни. _

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт. Твърди се, че след подаване на жалба от г-жа Д. дружеството-жалбоподател е извършило проверка, при която е установило нарушение от страна на служител, който е бил наказан. Възразява се също така, че г-жа Д. е отказала предложеното ѝ от дружеството заплащане на разликата между пазарната и промоционалната цена на избрания от нея телефон, като в замяна на това същата е поискала лична облага в значително по-големи размери. Жалбоподателят счита, че наложената му имуществена санкция в максимален размер е прекомерна с оглед на степента на извършеното нарушение. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени в оспореното решение или намали размера на наложената на дружеството имуществена санкция.

Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по подробни съображения, изложени в писмени бележки.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, не изпраща

представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Р. П. Д. – редовно призована, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба вх. № 9194/20.07.2010 г. на Р. П. Д. срещу [фирма] за това, че без нейно знание и съгласие, служител на дружеството се е възползвал от правото ѝ на преференциално закупуване на телефон, от което тя се е била отказала, и с цел да се обогати е закупил телефона на преференциална цена, използвайки личните ѝ данни, предоставени при преподписване на договора за мобилни услуги. Във връзка с така подадената жалба КЗЛД е конституирала като ответни страни в административното производство [фирма], на който клиент е жалбоподателката, [фирма] – търговски представител на [фирма], и [фирма] – подизпълнител по договора за търговско представителство, които с писма от 05.04.2011 г. са уведомени, че жалбата ще се разгледа по същество в открито заседание на 13.04.2011 г.

С писма изх. № 9194/10 от 27.08.2010 г. и от 30.09.2010 г. на [фирма], [фирма] и [фирма], на основание чл. 36 от АПК, е предоставена възможност да изразят писмено становище по жалбата, както и да предоставят заверени копия на договори, изрично посочени в писмата. В определения от административния орган срок конституираните страни са представили писмени становища, както и съответните копия на изисканите от КЗЛД договори.

Като част от административната преписка са приложените по делото и: договор за търговско представителство от 01.10.2007 г., сключен между [фирма] и [фирма]; договор от 01.10.2007 г., сключен между [фирма] и [фирма]; договор за мобилни услуги № 1775272/28.03.2007 г., сключен в [населено място] между Р. Д. и „Г.“; допълнително споразумение от 11.02.2010 г. по програма „Заедно“ към договор за мобилни услуги, подписано от Р. Д. и оператор Д. Н. с поставен върху подписа печат на фирма [фирма]. По делото е приложено и писмо от 16.04.2010 г. от [фирма], адресирано до жалбоподателката във връзка с нейна жалба от 19.03.2010 г. относно обслужване в магазин „Г. Нет“, [населено място], както и самата жалбата.

На 14.03.2011 г. от експерт в администрацията на КЗЛД е изготвено становище по жалбата на Р. Д., с което същата е приета за основателна по отношение на [фирма] и е предложено да бъде разгледана в открито заседание, като бъде наложена имуществена санкция на дружеството. Жалбата е разгледана на проведеното на 13.04.2011 г. заседание на КЗЛД, на което е прието решение за нейното уважаване и налагане на административно наказание на [фирма] /протокол № 17/. С т. 3 от решение № 9194/10 г. от 19.05.2011 г. КЗЛД, на основание чл. 10, ал. 1, т. 1, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД, е наложила административно наказание имуществена санкция в размер на 4500 /четири хиляди и петстотин/ лева на [фирма] за това, че в качеството си на администратор на лични данни е нарушил разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38,

ал. 6 от ЗЗЛД. Видно от приложената по делото обратна разписка жалбоподателят е бил уведомен на 28.05.2011 г. за оспорения административен акт, като жалбата срещу него, съгласно поставен върху същата регистрационен индекс 9194/10/, е подадена на 10.06.2011 г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които се налага имуществената санкция на [фирма].

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение, в оспорената му част, е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението се явяват неоснователни. Безспорно се установява от приетите по делото писмени доказателства, че жалбоподателят [фирма] има качеството на „обработващ лични данни“ по смисъла на ЗЗЛД. Легалната дефиниция на понятието „обработващ лични данни“ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Съгласно тази дефиниция „обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни. Следователно, определящо за качеството „обработващ лични данни“ е обработването на лични данни да става от името на администратора на лични данни. В процесния случай не е спорно между страните обстоятелството, че между [фирма] и [фирма] е бил сключен договор за търговско представителство, по силата на който последният е сключил договор за търговско представителство и с [фирма]. С оглед на това [фирма] се явява „администратор на лични данни“, а [фирма] и [фирма] притежават качеството на „обработващ лични данни“. От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява също така, че служител на [фирма], целейки да получи лична облага е закупил телефон на промоционална цена, възползвайки се от преференциите на заинтересованата страна Р. Д. и обработвайки нейни лични данни. Това обстоятелство не се и оспорва от страните по делото, включително и от жалбоподателя. Съгласно легалната дефиниция на понятието „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване /§1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД/. В конкретния случай е безспорно, че служител на [фирма] е извършил неправомерно обработване на личните на данни на Р. Д. именно чрез тяхната употреба за лично облагодетелстване –

закупуване на телефон на промоционална цена. При така установеното настоящата съдебна инстанция намира, че от страна на [фирма], в качеството му на обработващ лични данни, е извършено неправомерно обработване на лични данни на Р. П. Д., без да се предприемат необходимите технически и организационни мерки за защитата им от неправомерен достъп, което съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 23 от ЗЗЛД.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за размера на административното наказание съдът намира, че размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни и правилно е определен в близост до максимално установения в закона.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от управителя Д. Й. Н., срещу решение № 9194/10 г. от 19.05.2011 г. на Комисията за защита на личните данни, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

